

Čís. 5596.

Do srovnalých usnesení nižších soudů, jimiž byla nařízena knihovní poznámka, že bylo zahájeno řízení o zbavení svéprávnosti, jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1925, R II 383/25.)

Soud první stolice nařídil knihovní poznámku, že bylo zahájeno řízení o zbavení svéprávnosti proti vlastníku nemovitosti. **Rekursní soud** napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Řád o zbavení svéprávnosti neobsahuje ustanovení o knihovní poznámce, že řízení v něm upravené bylo zahájeno. Nezbyvá tedy než posouditi přípustnost této poznámky dle knihovního zákona a proto jedná se v tomto případě o věc knihovní, v které dle §u 130 tohoto zákona další rekurs není přípustným, byl-li rekurs do usnesení prvního soudce soudem druhé stolice zamítnut. Dovolací rekurs do srovnalých usnesení nižších soudů, jimiž byla nařízena knihovní poznámka, že řízení o zbavení svéprávnosti bylo zavedeno proti stěžovateli, jest tedy nepřipustným. Bylo jej proto odmítnouti, což dle §u 130 knih. zák. měl učiniti již soud první stolice.

Čís. 5597.

Pojištění u báňských bratrských pokladen (zákon ze dne 11. července 1922, čís. 242 sb. z. a n.).

Na pohledávky, příslušející pojištěnci dle zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 sb. z. a n., mohou vésti exekuci pouze věřitelé, již dle zákona mají nárok na výživné vůči pojištěnci.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1925, R II 388/25.)

Soud první stolice povolil ku vydobytí peněžité pohledávky zemského fondu exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníka (horníka) proti revírní bratrské pokladně z nemocenského pojištění. **Rekursní soud** exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle ustanovení §u 88 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 sb. z. a n., nesmí býti exekucí zabaveny a zajišťovacím úkonem stíženy pohledávky, příslušející dle tohoto zákona, pokud nejde o pohledávky výživného. Ježto nejde o pohledávky výživného, není navržená exekuce přípustna.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs není opodstatněn. Vymáhající strana nesprávně vykládá § 88 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 242 sb. z. a n., který